

EL MICALET GALÀCTIC

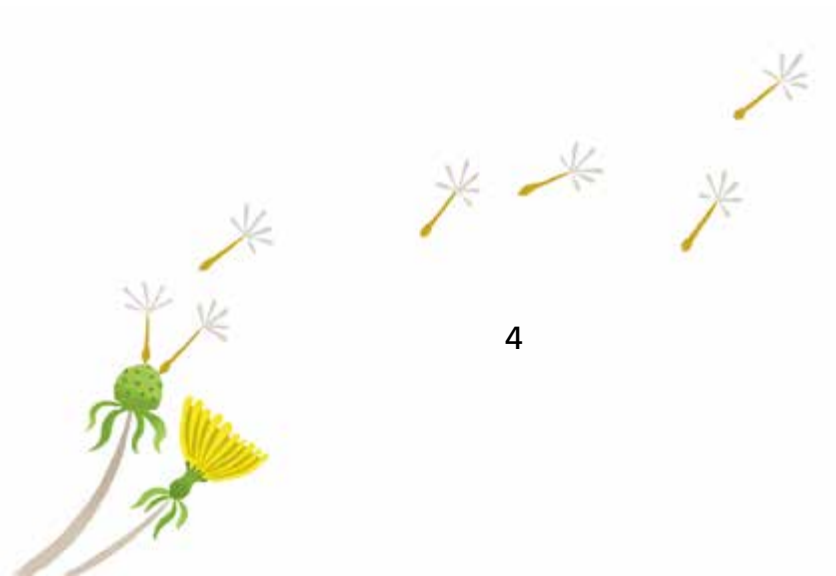
El llapis de Rosalia

Antón Cortizas

Dibuixos de Sebastià Serra

Rosalia té sis anys.
El seu pensament està
a sis anys d'alçada de terra,
i des dels seus ulls
ho mira tot
amb mirada de sis anys.

Quan parla,
de la seua boca ixen papallones
que aletegen per l'aire molt alegres,
i volen en filera,
dient paraules molt boniques
amb els seus colors de sis anys.

I les seues mans,
amb uns dits
que també tenen sis anys,
toquen les coses amb sis carícies.
I sis sospirs
sospiren alhora,
adormint-se en aquell cor menut
de sis anys.

Rosalia va a l'escola,
on aprén a llegir i a escriure,
que per a això té sis anys.
Agafa el seu llibre
i repeteix en veu alta,
a bots:

La mo...na no té es...ti...ma.

L'es...ti...ma de la mo...na és mí...ni...ma.

–Què vol dir mínima? –pregunta Rosalia.

–Mínima vol dir molt
menuda –li contesta la mestra–.

És a dir,
que la mona té poca estima.
Que no té quasi estima.
Comprends?